

III.

**ÚMLUVA O ZACHOVÁNÍ NEMATERIÁLNÍHO
KULTURNÍHO DĚDICTVÍ**

Paříž, 17. října 2003

ÚMLUVA O ZACHOVÁNÍ NEMATERIÁLNÍHO KULTURNÍHO DĚDICTVÍ

Generální konference Organizace spojených národů pro vzdělání, vědu a kulturu, dále jen UNESCO, na svém 32. zasedání konaném ve dnech 29. září až 17. října 2003 v Paříži,

odkazujíc na stávající mezinárodní právní nástroje týkající se lidských práv, zejména na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948, Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech z roku 1966 a na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech z roku 1966,

majíc na zřeteli význam nemateriálního kulturního dědictví jako hybné síly kulturní rozmanitosti a záruky trvale udržitelného rozvoje, jak byl zdůrazněn Doporučením UNESCO na zachování tradiční a lidové kultury z roku 1989, Všeobecnou deklarací UNESCO ke kulturní rozmanitosti z roku 2001 a Istanburskou deklarací z roku 2002 přijatou Třetím kulatým stolem ministrů kultury,

majíc na zřeteli hlubokou vzájemnou propojenost mezi nemateriálním kulturním dědictvím a hmotným kulturním a přírodním dědictvím,

uznávajíc, že procesy globalizace a společenských přeměn vedle podmínek, které vytvářejí pro obnovovaný dialog mezi společnostmi, dávají vzniknout - podobně jako fenomén nesnášenlivosti – vážné hrozbě poškození, vymizení nebo zničení nemateriálního kulturního dědictví, především v důsledku nedostatečných prostředků na zachování tohoto dědictví,

vědoma si všeobecné vůle a společného zájmu chránit nemateriální kulturní dědictví lidstva,

uznávajíc, že společnosti, zejména společnosti původních obyvatel, skupiny a v některých případech i jednotlivci sehrávají důležitou úlohu při vzniku, zachování, udržení a přetváření nemateriálního kulturního dědictví, čímž napomáhají k obohacení kulturní rozmanitosti a lidské tvořivosti,

zaznamenávajíc dalekosáhlý dosah činností UNESCO při zavádění normativních nástrojů na zachování kulturního dědictví, především Úmluvy o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví z roku 1972,

zaznamenávajíc dále, že dosud nebyl přijat závazný mnohostranný nástroj na zachování nemateriálního kulturního dědictví,

majíc na zřeteli, že stávající mezinárodní dohody, doporučení a usnesení týkající se kulturního a přírodního dědictví je třeba účinně obohatit a doplnit novými ustanoveními pro nemateriální kulturní dědictví,

majíc na zřeteli nezbytnost posílit, především mezi mladšími generacemi, vědomí důležitosti nemateriálního kulturního dědictví a jeho zachování,

majíc na zřeteli, že mezinárodní společnosti by mělo, spolu se smluvními státy této Úmluvy, přispět k zachování tohoto dědictví v duchu spolupráce a vzájemné pomoci,

připomínajíc programy UNESCO týkající se nemateriálního kulturního dědictví, především Prohlášení mistrovských děl ústního a nemateriálního dědictví lidstva,

majíc na zřeteli neocenitelnou úlohu nemateriálního kulturního dědictví jako faktoru sbližujícího lidské bytosti a zajišťujícího výměnu a porozumění mezi nimi,

přijímá tuto Úmluvu sedmnáctého října 2003.

I. Obecná ustanovení

Článek 1 – Cíle Úmluvy

Cíle této Úmluvy jsou:

- a) zachovat nemateriální kulturní dědictví;
- b) zajistit úctu k nemateriálnímu kulturnímu dědictví dotčených společenství, skupin a jednotlivců;
- c) zvýšit na místní, národní a mezinárodní úrovni vědomí důležitosti nemateriálního kulturního dědictví a důležitosti zajistit jeho vzájemné uznávání;
- d) pečovat o mezinárodní spolupráci a pomoc.

Článek 2 – Vymezení pojmů

Pro účely této Úmluvy:

1. „Nemateriálním kulturním dědictvím“ se rozumí zkušenosti, znázornění, vyjádření, znalosti, dovednosti, jakož i nástroje, předměty, artefakty a kulturní prostory s nimi související, které společenství, skupiny a v některých případech též jednotlivci považují za součást svého kulturního dědictví. Toto nemateriální kulturní dědictví, předávané z pokolení na pokolení, je společenstvími a skupinami lidí neustále přetvářeno v závislosti na jejich prostředí, na jejich interakci s přírodou a na jejich historii, dává jim pocit identity a kontinuity, podporuje takto úctu ke kulturní rozmanitosti a lidské tvořivosti. Pro účely této Úmluvy se bere v úvahu pouze nemateriální kulturní dědictví slučitelné se stávajícími mezinárodními nástroji týkajícími se lidských práv, jakož i se zásadami vzájemné úcty mezi společenstvími, skupinami i jednotlivci a trvale udržitelného rozvoje.
2. „Nemateriální kulturní dědictví“ vymezené v odstavci 1 tohoto článku se projevuje mimo jiné v těchto oblastech:
 - a) ústní tradice a vyjádření, včetně jazyka jakožto prostředku nemateriálního kulturního dědictví,
 - b) interpretační umění,

- c) společenské zvyklosti, obřady a slavnostní události,
 - d) vědomosti a zkušenosti týkající se přírody a vesmíru,
 - e) dovednosti spojené s tradičními řemesly.
3. „Zachováním“ se rozumějí opatření, jejichž cílem je zajistit životaschopnost nemateriálního kulturního dědictví, včetně jeho identifikace, dokumentace, výzkumu, udržení, ochrany, podpory, zhodnocování, předávání, především prostřednictvím formální i neformální výchovy, jakož i revitalizace různých aspektů tohoto dědictví.
 4. „Smluvními státy“ se rozumějí státy, které jsou touto Úmluvou vázány a mezi nimiž tato Úmluva vstoupila v platnost.
 5. Tato Úmluva se *mutatis mutandis* vztahuje na území uvedená v článku 33, která se stanou stranami této Úmluvy v souladu s podmínkami vymezenými v uvedeném článku. V tomto rozsahu se výraz „smluvní státy“ vztahuje též na tato území.

Článek 3 – Vztah k jiným mezinárodním nástrojům

Nic v této Úmluvě nemůže být vykládáno jako:

- a) měnící status nebo snižující úroveň ochrany statků prohlášených za světové dědictví podle Úmluvy o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví z roku 1972, s nimiž je přímo spojen prvek nemateriálního kulturního dědictví; nebo
- b) ovlivňující práva a povinnosti smluvních států vyplývající z jakéhokoli mezinárodního nástroje, jehož jsou tyto státy smluvní stranou a vztahujícího se k právům duševního vlastnictví nebo k užívání biologických a ekologických zdrojů.

II. Orgány Úmluvy

Článek 4 – Valné shromáždění smluvních států

1. Ustavuje se Valné shromáždění smluvních států (dále jen „Valné shromáždění“). Valné shromáždění je svrchovaným orgánem této Úmluvy.
2. K řádnému zasedání se Valné shromáždění schází každé dva roky. K mimořádnému zasedání se může sejít buď z vlastního rozhodnutí, nebo na žádost Mezivládního výboru na zachování nemateriálního kulturního dědictví či alespoň jedné třetiny smluvních států.
3. Valné shromáždění přijímá svůj jednací řád.

Článek 5 – Mezivládní výbor pro zachování nemateriálního kulturního dědictví

1. Při UNESCO se tímto ustavuje Mezivládní výbor pro zachování nemateriálního kulturního dědictví (dále jen „Výbor“). Výbor se skládá ze zástupců 18 smluvních států zvolených smluvními státy na Valném shromáždění poté, co tato Úmluva vstoupí v platnost v souladu s článkem 34.
2. Počet členských států Výboru se zvýší na 24, jakmile počet smluvních států Úmluvy dosáhne 50.

Článek 6 – Volba a funkční období členských států Výboru

1. Volba členských států Výboru se řídí zásadami spravedlivého zeměpisného zastoupení a střídání.
2. Členské státy Výboru jsou voleny na období čtyř let smluvními státy Úmluvy shromážděnými ve Valné shromáždění.
3. Funkční období poloviny členských států Výboru, které jsou zvoleny při první volbě, je však omezeno na dva roky. Tyto státy budou určeny při této první volbě losováním.
4. Každé dva roky Valné shromáždění obmění polovinu členských států Výboru.
5. Valné shromáždění rovněž volí tolik členských států Výboru, kolik je třeba pro obsazení uprázdněných míst.
6. Stát nemůže být do Výboru zvolen na dvě po sobě jdoucí funkční období.
7. Členské státy Výboru si pro své zastupování vyberou osoby kvalifikované v různých oblastech nemateriálního kulturního dědictví.

Článek 7 – Funkce Výboru

Aniž by byly dotčeny jiné pravomoci udělené touto Úmluvou, jsou funkce Výboru následující :

- a) podporovat záměry této Úmluvy, povzbuzovat a sledovat její provádění;
- b) poskytovat poučení o nejlepších praktických postupech a činit doporučení k opatřením na zachování nemateriálního kulturního dědictví
- c) připravovat a Valnému shromáždění předkládat ke schválení návrh plánu na užití zdrojů Fondu v souladu s článkem 25;
- d) hledat prostředky pro navýšení svých zdrojů a za tím účelem přijímat nezbytná opatření podle ustanovení článku 25;

- e) připravovat a Valnému shromáždění předkládat ke schválení prováděcí směrnice k realizaci této Úmluvy;
- f) posuzovat zprávy předložené smluvními státy v souladu s článkem 29 a činit z nich souhrn pro Valné shromáždění;
- g) posuzovat žádosti předložené smluvními státy a rozhodovat o nich podle objektivních kritérií výběru stanovených Výborem a schválených Valným shromážděním o:
 - i) zápis na seznamy a o návrzích uvedených v článcích 16, 17 a 18,
 - ii) poskytnutí mezinárodní pomoci v souladu s článkem 22.

Článek 8 – Metody práce Výboru

1. Výbor je odpovědný Valnému shromáždění. Předkládá mu zprávy o všech svých činnostech a rozhodnutích.
2. Výbor přijímá svůj jednací řád dvoutřetinovou většinou členů.
3. Výbor může ustavit dočasné *ad hoc* poradní orgány, které považuje za nezbytné pro plnění svých úkolů.
4. Výbor může přizvat na své zasedání veřejné nebo soukromé organizace, jakož i soukromé osoby, mající uznávanou způsobilost v různých oblastech nemateriálního kulturního dědictví, aby s nimi konzultoval specifické otázky.

Článek 9 – Akreditace poradních organizací

1. Výbor navrhuje Valnému shromáždění akreditaci nevládních organizací s uznávanou způsobilostí v oblasti nemateriálního kulturního dědictví, které budou mít poradní funkci.
2. Výbor navrhuje Valnému shromáždění rovněž kritéria a formy akreditace.

Článek 10 - Sekretariát

1. Výboru pomáhá Sekretariát UNESCO.
2. Sekretariát připravuje dokumentaci Valného shromáždění a Výboru, jakož i návrh programu jejich schůzí a zajišťuje výkon jejich rozhodnutí.

III. Zachování nemateriálního kulturního dědictví na národní úrovni

Článek 11 – Úloha smluvních států

Každý smluvní stát:

- a) přijímá nezbytná opatření pro zajištění zachování nemateriálního kulturního dědictví vyskytujícího se na jeho území;
- b) v rámci ochranných opatření zmíněných v článku 2, odstavec 3 identifikuje a definuje různé prvky nemateriálního kulturního dědictví vyskytující se na jeho území za účasti příslušných společenství, skupin i nevládních organizací.

Článek 12 – Soupisy

- 1. K zajištění identifikace zaměřené na zachování nemateriálního kulturního dědictví sestavuje každý smluvní stát způsobem, který odpovídá jeho situaci, jeden nebo více soupisů nemateriálního kulturního dědictví vyskytujícího se na jeho území. Takovéto soupisy budou pravidelně aktualizovány.
- 2. Každý smluvní stát poskytuje příslušné informace týkající se těchto soupisů, když periodicky předkládá podle článku 29 svou zprávu Výboru.

Článek 13 – Další zachovná opatření

K zajištění zachování, rozvoje a podpory nemateriálního kulturního dědictví, které se nachází na jeho území, smluvní stát usiluje o:

- a) přijetí obecné politiky zaměřené na podporu funkce nemateriálního kulturního dědictví ve společnosti a na zahrnutí zachování tohoto dědictví do plánovacích programů;
- b) určení nebo zřízení jednoho či více orgánů příslušných k zachování nemateriálního kulturního dědictví, které se vyskytuje na jeho území;
- c) podporu vědeckých, technických a uměleckých studií, jakož i metodologií výzkumu, pro účinné zachování nemateriálního kulturního dědictví, a to zejména ohroženého nemateriálního kulturního dědictví ;
- d) přijetí vhodných právních, technických, správních a finančních opatření zaměřených na:
 - i) podporu vzniku nebo posílení institucí pro vzdělávání v oblasti správy nemateriálního kulturního dědictví a předávání tohoto dědictví na shromážděních a v prostorách určených k předvádění nebo vyjadřování tohoto dědictví;

- ii) zajištění přístupu k nemateriálnímu kulturnímu dědictví při dodržení obvyklých postupů, jimiž se řídí přístup ke specifickým aspektům tohoto dědictví;
- iii) zřízení institucí pro dokumentaci nemateriálního kulturního dědictví a usnadnění přístupu k nim.

Článek 14 – Výchova, osvěta a posilování kapacit

Každý smluvní stát všemi vhodnými prostředky usiluje:

- (a) podporovat uznání, úctu a posilování prestiže nemateriálního kulturního dědictví ve společnosti, zejména prostřednictvím :
 - i) výchovných, osvětových a informačních programů zaměřených na širokou veřejnost, především mládež,
 - ii) zvláštních výchovných a vzdělávacích programů uvnitř příslušných společenství a skupin,
 - iii) činností posilujících kapacity pro zachování nemateriálního kulturního dědictví, především správy a vědeckého výzkumu, a
 - iv) neformálního předávání poznatků;
- (b) dbát o stálou informovanost veřejnosti o nebezpečích ohrožujících toto dědictví a o aktivitách prováděných při plnění této Úmluvy;
- (c) podporovat výchovu k zachování přírodních prostor a památných míst, jejichž existence je nezbytná pro projevy nemateriálního kulturního dědictví.

Článek 15 – Účast společenství, skupin a jednotlivců

V rámci činností na zachování nemateriálního kulturního dědictví každý smluvní stát usiluje o zajištění co nejširší účasti společenství, skupin a případně též jednotlivců, kteří vytvářejí, udržují a předávají toto dědictví, a o jejich aktivní zapojení do správy tohoto dědictví.

IV. Zachování nemateriálního kulturního dědictví na mezinárodní úrovni

Článek 16 – Reprezentativní seznam nemateriálního kulturního dědictví lidstva

1. K tomu, aby zajistil lepší zviditelnění nemateriálního kulturního dědictví a povědomí o jeho významu, jakož i s cílem podpořit dialog založený na úctě ke kulturní různorodosti, Výbor na návrh příslušných smluvních států sestavuje, aktualizuje a zveřejňuje Reprezentativní seznam nemateriálního kulturního dědictví lidstva.

2. Výbor navrhuje a předkládá Valnému shromáždění ke schválení kritéria pro sestavování, aktualizaci a zveřejňování tohoto reprezentativního seznamu.

Článek 17 – Seznam nemateriálního kulturního dědictví vyžadujícího naléhavě zachování

1. Za účelem přijetí vhodných zachovných opatření Výbor sestavuje, aktualizuje a zveřejňuje Seznam nemateriálního kulturního dědictví vyžadujícího naléhavě zachování a do uvedeného seznamu zapisuje toto dědictví na žádost dotčeného smluvního státu.
2. Výbor navrhuje a předkládá Valnému shromáždění ke schválení kritéria pro sestavování, aktualizaci a zveřejňování tohoto seznamu.
3. V případech mimořádné naléhavosti, jejíž objektivní kritéria schvaluje Valné shromáždění na návrh Výboru, Výbor může zapsat součást tohoto dědictví na seznam uvedený v odstavci 1 po konzultaci s dotčeným smluvním státem.

Článek 18 – Programy, projekty a aktivity na zachování nemateriálního kulturního dědictví

1. Na základě návrhů předložených smluvními státy a v souladu s kritérii, která stanoví Výbor a schválí Valné shromáždění, Výbor pravidelně vybírá a podporuje národní, subregionální a regionální programy, projekty a aktivity na zachování dědictví, které podle jeho názoru nejlépe odrážejí zásady a cíle této Úmluvy, přičemž zohledňuje zvláštní potřeby rozvojových zemí.
2. Za tímto účelem Výbor přijímá, posuzuje a schvaluje žádosti smluvních států o mezinárodní pomoc při přípravě těchto návrhů.
3. S využitím prostředků, které k tomu stanoví, Výbor doprovází provádění těchto projektů, programů a aktivit šířením nejlepších postupů.

V. Mezinárodní spolupráce a pomoc

Článek 19 – Spolupráce

1. Pro účely této Úmluvy zahrnuje mezinárodní spolupráce mimo jiné výměnu informací a zkušeností, společné iniciativy a zavedení mechanismu pomoci smluvním státům v jejich úsilí zachovat nemateriální kulturní dědictví.
2. Aniž by tím byla dotčena ustanovení národních právních předpisů, zvykového práva a postupů, smluvní státy uznávají, že zachování nemateriálního kulturního dědictví je

v obecném zájmu lidstva, a zavazují se spolupracovat za tímto účelem na dvoustranné, subregionální, regionální i mezinárodní úrovni.

Článek 20 – Účely mezinárodní pomoci

Mezinárodní pomoc může být poskytnuta za těmito účely:

- a) zachování dědictví zapsaného na Seznam nemateriálního dědictví potřebujícího naléhavě zachování,
- b) příprava soupisů ve smyslu článků 11 a 12,
- c) podpora programů, projektů a aktivit prováděných na národní, subregionální a regionální úrovni a zaměřených na zachování nemateriálního kulturního dědictví,
- d) jakýkoli jiný účel, který by Výbor považoval za nezbytný.

Článek 21 – Formy mezinárodní pomoci

Pomoc poskytnutá Výborem smluvnímu státu se řídí prováděcími směrnici předpokládanými v článku 7 a dohodou níže uvedenou v článku 24 a může mít tyto formy:

- a) studie o různých aspektech zachování,
- b) poskytnutí odborníků a pracovníků z praxe,
- c) školení nezbytného personálu,
- d) vypracování normativních a dalších opatření,
- e) zřízení a provoz infrastruktury,
- f) dodávka zařízení a know-how,
- g) další formy finanční a odborné pomoci zahrnující, je-li to nezbytné, poskytnutí nízko úročených půjček a darů.

Článek 22 – Podmínky mezinárodní pomoci

1. Výbor stanoví postup pro posuzování žádostí o mezinárodní pomoc a určí, které údaje tato žádost musí obsahovat, jako jsou předpokládaná opatření a nezbytné zásahy spolu s odhadem nákladů.
2. V naléhavých případech Výbor posuzuje žádost o pomoc přednostně.

3. Výbor provádí studie a konzultace, které považuje za nezbytné pro vydání rozhodnutí.

Článek 23 – Žádost o mezinárodní pomoc

1. Každý smluvní stát může Výboru předložit žádost o mezinárodní pomoc na zachování nemateriálního kulturního dědictví vyskytujícího se na jeho území.
2. Tato žádost může být rovněž předložena společně dvěma nebo více státy.
3. Žádost musí obsahovat údaje stanovené v článku 22 odstavec 1 spolu s nezbytnou dokumentací.

Článek 24 – Úloha smluvních států přijímajících pomoc

1. V souladu s ustanoveními této Úmluvy se poskytnutá mezinárodní pomoc řídí dohodou mezi smluvním státem přijímajícím pomoc a Výborem.
2. Smluvní stát přijímající pomoc v mezích svých možností zpravidla nese část nákladů na ochranná opatření, na která se mezinárodní pomoc poskytuje.
3. Smluvní stát přijímající pomoc předloží Výboru zprávu o využití pomoci poskytnuté na zachování nemateriálního kulturního dědictví.

VI. Fond nemateriálního kulturního dědictví

Článek 25 – Povaha a zdroje fondu

1. Zřizuje se „Fond na zachování nemateriálního kulturního dědictví“ (dále jen „Fond“).
2. Fond se zřizuje jako svěřenecký fond podle ustanovení finančních předpisů UNESCO.
3. Zdroje Fondu tvoří:
 - a) příspěvky smluvních států;
 - b) prostředky vyčleněné pro tento účel Generální konferencí UNESCO;
 - c) příspěvky, dary či dědictví, které mohou věnovat:
 - i) jiné státy,
 - ii) organizace a programy ze systému Spojených národů, zejména pak Rozvojový program OSN, jakož i jiné mezinárodní organizace,

- iii) veřejné či soukromé organizace a jednotlivci;
 - d) úroky splatné z prostředků Fondu;
 - e) výtěžky sbírek a výnosy z akcí pořádaných ve prospěch Fondu;
 - f) další prostředky v souladu s předpisy pro Fond vydané Výborem.
4. O využití zdrojů Výborem se rozhoduje na základě směrnic vydaných Valným shromážděním.
 5. Výbor může přijímat příspěvky a další formy pomoci pro obecné i konkrétní účely související s jednotlivými projekty, pokud tyto projekty schválil Výbor.
 6. Příspěvky do Fondu nesmějí být spojeny s politickými, hospodářskými ani jinými podmínkami, které jsou neslučitelné s cíli této Úmluvy.

Článek 26 – Příspěvky smluvních států do Fondu

1. Aniž by tím byla dotčena možnost dodatečných dobrovolných příspěvků, zavazují se smluvní státy této Úmluvy, že alespoň jednou za dva roky vloží do Fondu příspěvek, jehož výši stanoví Valné shromáždění formou jednotné procentuální sazby platné pro všechny státy. Toto rozhodnutí Valné shromáždění přijímá většinou přítomných a hlasujících smluvních států, které neučinily prohlášení podle odstavce 2 tohoto článku. V žádném případě příspěvek smluvního státu do Fondu nesmí přesáhnout 1% příspěvku tohoto státu do řádného rozpočtu UNESCO.
2. Státy uvedené v článku 32 nebo v článku 33 této Úmluvy však mohou při uložení ratifikačních listin nebo listin o přijetí, schválení či přistoupení prohlásit, že se na ně ustanovení odstavce 1 tohoto článku nevztahuje.
3. Smluvní stát této Úmluvy, který vydal prohlášení podle odstavce 2 tohoto článku, bude usilovat o odvolání uvedeného prohlášení prostřednictvím nóty generálnímu řediteli UNESCO. Odvolání tohoto prohlášení nicméně nenabude účinnosti na příspěvek, který tomuto státu náleží uhradit, dříve, než k datu zahájení příštího zasedání Valného shromáždění.
4. Pro efektivní plánování činnosti Výboru se příspěvky smluvních států této Úmluvy, které učinily prohlášení podle odstavce 2 tohoto článku, platí pravidelně alespoň každé dva roky, a měly by se co možná blížit příspěvkům, které by měly uhradit, kdyby byly vázány ustanoveními odstavce 1 tohoto článku.
5. Smluvní stát této Úmluvy, který je v prodlení s úhradou povinného nebo dobrovolného příspěvku za běžný a za bezprostředně předcházející kalendářní rok, není volitelný za člena Výboru; toto ustanovení neplatí pro první volby. Volební období takového státu, který již je členem Výboru, skončí k datu voleb uvedených v článku 6 této Úmluvy.

Článek 27 – Dobrovolný dodatečný příspěvek do fondu

Smluvní státy, které chtějí poskytnout dobrovolný příspěvek nad rámec příspěvku uvedeného v článku 26, vyrozumí o svém úmyslu Výbor co nejdříve, aby mohl řádně plánovat své úkony.

Článek 28 – Mezinárodní kampaně na získání prostředků

Smluvní státy poskytují v rámci svých možností podporu mezinárodním kampaním na získání prostředků organizovaným ve prospěch Fondu pod záštitou UNESCO.

VII. Zprávy

Článek 29 – Zprávy smluvních států

Smluvní státy předkládají Výboru v intervalech a způsobem, které Výbor určí, zprávy o legislativních, organizačních a dalších opatřeních přijatých k provádění této Úmluvy.

Článek 30 – Zprávy Výboru

1. Na základě svých aktivit a zpráv smluvních států podle článku 29 zpracovává a předkládá Výbor zprávu Valnému shromáždění na každém jeho zasedání.
2. Tato zpráva musí být dána na vědomí Generální konferenci UNESCO.

VIII. Přechodné ustanovení

Článek 31 – Vztah k Prohlášení mistrovských děl ústního a nemateriálního dědictví lidstva

1. Výbor zařadí do Reprezentativního seznamu nemateriálního kulturního dědictví lidstva položky prohlášené před vstupem této Úmluvy v platnost za Mistrovská díla ústního a nemateriálního dědictví lidstva.
2. Zařazení těchto položek na Reprezentativní seznam nemateriálního kulturního dědictví lidstva nepředjímá kritéria pro budoucí zápisy stanovená Výborem v souladu s článkem 16 odstavec 2.
3. Žádné další prohlášení nebude učiněno po vstupu této Úmluvy v platnost.

IX. Závěrečná ustanovení

Článek 32 – Ratifikace, přijetí nebo schválení

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení členskými státy UNESCO v souladu s jejich příslušnými ústavními postupy.
2. Listiny o ratifikaci, o přijetí nebo o schválení se uloží u generálního ředitele UNESCO.

Článek 33 – Přistoupení

1. Tato Úmluva je otevřena k přístupu všem státům, které nejsou členy UNESCO a které Generální konference UNESCO k přístupu vyzve.
2. Tato Úmluva je rovněž otevřena k přístupu územím s plnou vnitřní samosprávou, uznanou jako takovou Organizací spojených národů, přestože tato území nedosáhla plné nezávislosti podle rezoluce Valného shromáždění OSN 1514 (XV), a mají-li pravomoci ve věcech upravených touto Úmluvou, včetně pravomoci uzavírat o těchto věcech smlouvy.
3. Listiny o přistoupení se uloží u generálního ředitele UNESCO.

Článek 34 – Vstup v platnost

Tato Úmluva vstoupí v platnost tři měsíce od data uložení třicáté ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení, ale pouze ve vztahu ke státům, které své ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení uložily před tímto datem. Ve vztahu k jinému smluvnímu státu vstoupí v platnost tři měsíce poté, co daný stát uložil ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení.

Článek 35 – Federativní či neunitární ústavní systém

Následující ustanovení platí pro státy s federativním nebo neunitárním ústavním systémem:

- (a) pokud jde o ustanovení této Úmluvy, jejichž plnění je v působnosti federální nebo ústřední legislativní moci, budou závazky federální nebo ústřední vlády stejné jako v případě smluvních států, které nejsou státy federativními;
- (b) pokud jde o ustanovení této Úmluvy, jejichž plnění je v působnosti jednotlivých ustavujících států, zemí, provincií nebo kantonů, které nejsou ústavním zřízením federace vázány k přijetí legislativních opatření, federální vláda seznámí se zmíněnými ustanoveními doprovázenými jejím příznivým stanoviskem příslušné orgány států, zemí, provincií nebo kantonů o těchto ustanoveních za účelem jejich přijetí.

Článek 36 – Výpověď

1. Každý smluvní stát může tuto Úmluvu vypovědět.
2. Výpověď se oznamuje písemně listinou uloženou u generálního ředitele UNESCO.
3. Výpověď nabude účinnosti dvanáct měsíců po přijetí listiny o výpovědi. Nebude mít vliv na finanční závazky vypovídajícího smluvního státu do data, k němuž nabývá účinnosti.

Článek 37 – Funkce deponitáře

Generální ředitel UNESCO jakožto deponitář této Úmluvy bude informovat členské státy Organizace, státy, které nejsou členy Organizace uvedené v článku 33, jakož i Organizaci spojených národů o uložení všech listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení uváděných v člancích 32 a 33 i o výpovědích podle článku 36.

Článek 38 – Změny

1. Smluvní stát může písemným sdělením adresovaným generálnímu řediteli navrhnout změny této Úmluvy. Generální ředitel postoupí toto sdělení všem smluvním státům. Jestliže se ve lhůtě šesti měsíců od postoupení tohoto sdělení alespoň polovina smluvních států vysloví k žádosti kladně, generální ředitel předloží tento návrh k rozpravě a případnému přijetí při nejbližším zasedání Valného shromáždění.
2. Změny se přijímají dvoutřetinovou většinou přítomných a hlasujících smluvních států.
3. Přijaté změny budou předloženy smluvním státům k ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.
4. Změny vstupují v platnost ve vztahu ke smluvním státům, které je ratifikovaly, přijaly, schválily nebo k nim přistoupily, tři měsíce po uložení listin uvedených v odstavci 3 tohoto článku dvěma třetinami smluvních států. Poté, pro každý smluvní stát, který změnu ratifikuje, přijímá, schvaluje nebo k ní přistoupí, vstupují uvedené změny v platnost tři měsíce od data uložení ratifikačních listin nebo listin o přijetí, schválení nebo přistoupení tímto smluvním státem.
5. Postup uvedený v odstavcích 3 a 4 se nevztahuje na změny článku 5 týkajícího se počtu členských států Výboru. Tyto změny jsou platné od okamžiku přijetí.
6. Pakliže stát, který se smluvní stranou této Úmluvy stane po datu vstupu v platnost změn podle odstavce 4 tohoto článku, nevyjádří opačný úmysl, považuje se za:
 - a) stranu této Úmluvy v pozdějším znění a
 - b) stranu této Úmluvy v původním znění ve vztahu k těm smluvním státům, které změnami nejsou vázány.

Článek 39 – Závazná znění

Tato Úmluva byla vyhotovena v arabštině, čínštině, angličtině, francouzštině, ruštině a španělštině, přičemž všech šest znění má stejnou platnost.

Článek 40 – Registrace

V souladu s článkem 102 Charty Organizace spojených národů bude tato Úmluva na žádost generálního ředitele UNESCO zaregistrována v Sekretariátu Organizace spojených národů.

Dáno v Paříži tohoto třetího dne měsíce listopadu 2003 ve dvou shodných vyhotoveních podepsaných předsedou 32. zasedání Generální konference UNESCO a generálním ředitelem UNESCO. Tato vyhotovení se uloží v archivu UNESCO. Ověřené kopie se doručí všem státům uvedeným v člancích 32 a 33 a Organizaci spojených národů.

Výše uvedený text je autentickým zněním Úmluvy, kterou Generální konference UNESCO přijala na svém 32. zasedání v Paříži, jež skončilo sedmnáctého října 2003.

Na důkaz čehož podepisují níže uvedení tuto Úmluvu tohoto třetího dne měsíce listopadu 2003.

Předseda Generální konference UNESCO

Generální ředitel UNESCO